

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AH i Folketingets Retsudvalg den 28. april 2011.

Samrådsspørgsmål AH:

"Hvad vil regeringen gøre, for at initiativer til at bekæmpe socialt bedrageri ikke modvirker ønsket om, at fraskilte forældre skal samarbejde om børnene, jf. sagen fra Tåstrup Kommune, hvor en enlig fraskilt mor skal tilbagebetale boligsikring, børnebidrag m.v., fordi hendes forhold til eksmanden betegnes som ægteskabsliggende."

1. Beskæftigelsesministeren og jeg har aftalt, at jeg lægger ud, og så vil beskæftigelsesministeren tage over.

Lad mig begynde med at sige, at det selvfølgelig er både positivt og ønskværdigt, at forældre efter et samlivsbrud fortsat formår at samarbejde om børnene, således at børnene kan bevare kontakten til begge forældre. Det er jo selve intentionen med forældreansvarsloven.

En anden vigtig bemærkning, som jeg vil lade falde, inden vi fortsætter, er, at mine ord i dag er rettet mod de situationer, hvor forældrene reelt **har** brudt med hinanden. Mine ord skal altså ikke tages til indtægt for, at jeg mener, at man under dække af forældreansvarslovens intentioner kan oppebære sociale ydelser, som man faktisk ikke er berettiget til.

Men for at vende tilbage til mit eget område, så er det helt i tråd med intentionerne bag forældreansvarsloven, at forældrene samarbejder om forhold, der vedrører børnene. Sigtet med forældreansvarsloven har netop været at understrege, at ansvaret for barnet ligger hos forældrene – og hos forældrene i fællesskab.

Et af hovedprincipperne i forældreansvarsloven er, at et barn har ret til to forældre. Det indebærer, at forældrene skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet, dels ved at samarbejde omkring væsentlige beslutninger om barnet – også selvom forældrene ikke bor sammen. Derudover er det begge forældres ansvar, at barnet har samvær med den forælder, som barnet ikke bor sammen med. Det betyder bl.a., at begge forældre som udgangspunkt skal deltage i og afholde udgifterne til barnets transport i forbindelse med samvær.

2. Det er en naturlig del af et godt forældresamarbejde, at forældrene kan udvise en vis fleksibilitet og eksempelvis indgå løbende aftaler om ændringer af samværet i forbindelse med f.eks. familiebegivenheder. På den måde kan forældrene bedst sørge for, at barnet efter forældrenes samlivsbrud fortsat kan have en nær kontakt med begge forældre og deltage i det almindelige familieliv, selvom det nu skal ske med udgangspunkt i forældrenes separate bopæle. Ved et godt forældresamarbejde vil barnet opleve, at forældrenes to hjem tilsammen udgør en helhed omkring barnet. En helhed som nødvendigvis må være en anden end før bruddet.

Forældreansvarslovens sigte har – som jeg tidligere var inde på – været at understrege, at barnet er forældrenes fælles ansvar. Det er derfor efter forældreansvarsloven helt op til forældrene selv at bestemme rammerne for deres nye fællesskab som forældre. Og det er i den forbindelse også vigtigt at nævne, at paletten for at sammensætte lige præcis det samvær, som er bedst for barnet, også er til stede for myndighederne, da der kan fastsættes samvær af en halv times varighed og op til, at barnet kan tilbringe halvdelen af tiden hos hver af forældrene.

Jeg synes også, at det er vigtigt at huske på, at det har stor betydning for børnenes trivsel efter et brud, at forældrene kan fungere sammen, selvom det er i en ny form.

Hvis det eksempelvis kan lade sig gøre, at far, mor og børn en gang imellem spiser sammen eller gør andet sammen, selvom mor og far ikke længere bor sammen, er det da det bedste for alle.

Jeg mener derfor, at lovgivningen bør give forældre, der ønsker at samarbejde om børnene, en reel mulighed for også at udøve dette samarbejde. Der skal være sammenhæng i de regler, der regulerer forholdene for brudte familier. Jeg har forstået på beskæftigelsesministeren, at denne sammenhæng også er til stede mellem forældreansvarsloven og de gældende regler, der skal tilgodese enlige forsørgere.

Da reglerne om enlige forsørgere hører under beskæftigelsesministerens ressortområde, vil jeg overlade det til beskæftigelsesministeren at redegøre nærmere for disse regler. Derfor vil jeg hermed give ordet videre til beskæftigelsesministeren.

Tak.